

Debreceni Ítéltábla

Bf.I.203/2026/26.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2026. június 23. napján megtartott tanácsülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A jelentős mennyiségű kábítószerre kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 és társai ellen indított büntetőügyben az Egri Törvényszék 2025. december 4. napján kihirdetett 6.B.19/2023/322. számú ítéletét Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., és Terhelt4 IV. r. vádlottak tekintetében megváltoztatja.

Terhelt2 II. r. vádlott cselekményei a Btk. 176. § (1) bekezdés 4. *fordulat*, (3) bekezdés, illetőleg a Btk. 177. § (1) bekezdés b) pont 2. *fordulata*; Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlott cselekménye pedig a Btk. 176. § (1) bekezdés 4. *fordulat*, (3) bekezdés szerint minősülnek.

Terhelt2 II. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 8 (nyolc) év 6 (hat) hónapra, a közügyektől eltiltást 8 (nyolc) évre súlyosítja.

A 95 500 (kilencvenötezer-ötszáz) Ft-ra, 2 (két) darab televízióra, 2 (két) darab távirányítóra, és 1 (egy) darab flexre vonatkozó vagyoneklobzás Terhelt2 II. r. vádlottal szemben; a típusú gépjármű, típusú gépjárműl gépkocsikra és tartozékaikra, a 7 917 925 (hétmillió-kilencszáztizenhétezer-kilencszázhuszonöt) Ft-ra, az arany medálra, arany nyakláncra és arany karkötőre vonatkozó vagyoneklobzás pedig Terhelt3 III. r. vádlottal szemben lett elrendelve.

Egyéb részekben az elsőfokú ítéletet Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottakra nézve helybenhagyja.

A szabadságvesztésbe beszámítja Terhelt2 II. r. és Terhelt4 IV. r. vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú bíróság határozata ellen fellebbezésnek már nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az Egri Törvényszék a bizonyítási eljárás lefolytatása után tárgyaláson a 2025. december 4. napján kihirdetett 6.B.19/2023/322. számú ítéletében Terhelt1 I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1), (3) bekezdés];

Terhelt2 II. r. vádlottat kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1), (3) bekezdés] és a Btk. 177. § (1) bekezdés b) pontja szerinti kábítószer-kereskedelem büntetében;

Terhelt3 III. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1), (3) bekezdés],

Terhelt4 IV. r. vádlottat pedig szintén társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1), (3) bekezdés].

Ezért Terhelt1 I. r. vádlottat 6 év szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra,

Terhelt2 II. r. vádlottat halmazati büntetésül 7 év szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra,

Terhelt3 III. r. vádlott 5 év 3 hónap szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra,

Terhelt4 IV. r. vádlottat 5 év szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A szabadságvesztést valamennyi vádlottnál fegyházban rendelte végrehajtani. Megállapította, hogy a vádlottak legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra. Határozott az érintett vádlottaknál az előzetes fogvatartásban, illetve bünygyi felügyeletben töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról.

Terhelt1 I. r. vádlottal szemben 5 341 000 Ft, Terhelt2 II. r. vádlott esetében 286 500 Ft erejéig vagyonekobzást rendelt el, miként a lefoglalt motorkerékpárokra és gépkocsikra, készpénzre, műszaki eszközökre és ékszerekre is. Külön kötelezte a vádlottakat a személyükhöz kapcsolódó bünygyi költség megfizetésére, megállapítva, hogy 249 644 Ft bünygyi költséget az állam visel.

[2] Az elsőfokú ítélet ellen két irányban jelentettek be fellebbezést.

[3] Az ügyészség a nyilatkozattételre fenntartott törvényes határidőben Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak terhére a büntetés súlyosítása, a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamának felemelése érdekében terjesztett elő jogorvoslatot. Indokai szerint a bűnösségi körülmények helyes értékelése mellett a vádlottakkal szemben lényegesen súlyosabb büntetés lehet alkalmas a büntetési célok elérésére, biztosítva egyben az ítélet belső arányosságát is (Heves Vármegyei Főügyészség B.86/2022/287.)

[4] Másfelől a törvényszék határozata ellen Terhelt1 I. r. vádlott és védője a három munkanapi határidő alatt (329. és 323. számú elsőfokú iratok), Terhelt3 III. r., valamint

Terhelt4 IV. r. vádlottak és védőik a kihirdetést követően nyomban (322. sorszámú elsőfokú bírósági tárgyalási jegyzőkönyv 18. oldal) a büntetés enyhítése iránt éltek perorvoslattal.

[5] Terhelt4 IV. r. vádlott védője a fellebbezése írásbeli indokolásában az enyhítést megalapozóan a terhelt feltáró beismerő vallomására, a III. r. vádlott ráhatására, az időmúlásra és őszinte megbánására hivatkozott (24. sorszámú másodfokú irat).

[6] Az ügyészség Terhelt4 IV. r. vádlott esetében, valamint Terhelt2 II. r. vádlott tudomásul vették az ítéletet.

[7] Terhelt2 II. r. vádlott a másodfokú eljárásban benyújtott észrevételében megbánásáról nyilatkozott (25. számú másodfokú irat).

[8] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a B.342/2023/26. számú észrevételében – a védelmi nyilatkozatokat nem találva alaposnak – az érintett vádlottak terhére bejelentett ügyészségi fellebbezést és indokait fenntartva az elsőfokú ítélet tanácsülésen történő megváltoztatására, egyéb részekben helybenhagyására tett indítványt, melyben konkrétan az adott büntetések súlyosítását, a lefoglalt dolgokra elrendelt vagyonek Kobzánál az érintett vádlottak megjelölését és az előzetes fogvatartás további beszámítását tartotta szükségesnek.

[9] Az ítéltábla a szankciós és egyéb kérdéseket sérelmező fellebbezéseket Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak tekintetében a törvényi előfeltételek maradéktalan teljesülése folytán a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 598. § (2) bekezdése alapján tanácsülésen bírálta el, míg Terhelt1 I. r. vádlottnál nyilvános ülést tűzött ki a védelmi indítvány folytán és külön ügyszámon, külön ítéletben határozott.

[10] Az ügyészségi fellebbezés Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában alapos, a III-IV. r. vádlottakat érintő jogorvoslatok viszont nem voltak megalapozottak.

[11] Figyelemmel arra, hogy a perorvoslatokat kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján jelentették be, a másodfokú bíróság Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottakra nézve az ítéletnek csak a fellebbezésekkel sérelmezett részét bírálta felül a Be. 590. § (3) bekezdése alapján (korlátozott felülbírálat).

[12] A Be. 590. § (5) bekezdésének szabályai azonban a felülbírálatot kiterjesztik a szankciós fellebbezésnél is az eljárási szabályok betartására, az abszolút és súlyos relatív hibából eredő hatályon kívül helyezési okok esetleges fennállására, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésre, ha a vádlottat fel kell menteni vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, valamint a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezésre [Be. 590. § (5) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontok – c) pont, (5a) bekezdés]. Értелеmszerűen a mértékes fellebbezésnél a büntetés kiszabása a fellebbezés oka és a cél: a büntetésre vonatkozó rendelkezés megváltoztatása, ezért a Be. 590. § (5) bekezdés d) pontban foglaltak, jelen esetben a Be. 590. § (3) bekezdésében írtaknak feleltethetők meg. Ezen kívül a másodfokú bíróság hivatalból vizsgálta a Be. 590. § (7) bekezdésének előírása szerint az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket is.

[13] Az ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárást a perrendi szabályokat betartva folytatta le. Nem vétett sem abszolút [Be. 608. § (1) bekezdés a)-h) pont], sem olyan relatív perjogi hibát [Be. 609. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a)-d) pont], ami az eljárás törvényességét befolyásolva az érdemi felülbírálatot kizárta volna és az ítélet hatályon kívül helyezését, így az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását eredményezné.

[14] A felülbírálat kiterjesztése során az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság – büntethetőségi akadály hiányában – törvényesen vont következtetést Terhelt2 II. r.,

Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak bűnösségére. Nem volt észlelhető olyan körülmény, amely e terheltek felmentését vagy az eljárás megszüntetését tette volna szükségessé.

[15] Mindhárom vádlott cselekményének jogi minősítése megfelel az anyagi jognak, azonban a bíróság a követett gyakorlattól (lásd Kúria 61.BK vélemény útmutatása) eltérve a kábítószer-kereskedelemtől nem tüntette fel az alapeseti törvényi tényállásokban [Btk. 176. § (1) bekezdés, valamint Btk. 177. § (1) bekezdés) az elkövetést jellemző fordulatot, ezért azt a másodfokú bíróság pótolta, megjelölve, hogy az érintett vádlottak a Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulata, illetve a II. r. vádlott még a Btk. 177. § (1) bekezdés b) pont 2. fordulata szerint kereskedéssel valószínűsítette meg a kábítószer-kereskedelem büntetettét. A büntetési tétel ugyan azonos, de a büntetéskiszabás során nem hagyható figyelmen kívül, hogy a kereskedelem a legveszélyesebb forma a társadalomra, már ezen okból sem mellőzhető a pontosítás.

[16] A büntetés kiszabása során irányadó bűnösségi körülményeket a törvényszék döntően helyesen feltárva Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottakkal szemben a büntetési célok elérésére alkalmas, a büntetéskiszabási elvekkel összhangban álló, tettarányos büntetést szabott ki, mely kifejezi az egyéniesítés követelményét is. Az indoklás annyiban helyesbítendő a 38. bekezdésben, hogy Terhelt4 IV. r. vádlottnál enyhít a büntetlenség, hiszen Terhelt3 III. r. vádlott büntetett, mely a büntetést súlyosító hatású.

Ettől eltekintve a III. r. vádlottnál a feltáró jellegű, a felderítést nagyban könnyítő beismerő vallomása olyan nyomatékú, mely a lényeges súlyosítás ellen hat, miként a IV. r. vádlottnál a büntetlen előélete, és szintén a beismerő vallomása. A feltáró beismerés mindenképp olyan tény, melyet hangsúlyosan kifejezésre kell juttatni, ezért az ügyészség fellebbezése e vádlottaknál nem volt alapos.

[17] Terhelt2 II. r. vádlott esetében viszont valóban szükséges a lényeges súlyosítás, tekintettel arra is, hogy két jelentős tárgyi súlyú bűncselekmény miatt vele szemben halmazati büntetést kellett kiszabni, továbbá a kábítószer mennyisége és a cselekvőségének veszélyessége is az ügyészségi indítványt alapozták meg, függetlenül attól, hogy büntetlen előéletűnek minősül. Ezért a másodfokú bíróság a szabadságvesztést 8 év 6 hónapra, a közügyektől eltiltást pedig 8 évre súlyosította, mely büntetés már tettarányos és kifejezi az ítéleti belső arányokat is.

[18] Az ítélet egyéb, az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezései alapvetően törvényesek.

[19] A vagyonekbezárt illetően viszont azon rendelkezéseket pontosítani kellett, ahol elmaradt annak feltüntetése, hogy mely vádlottakat érintette az intézkedés. A vagyoni jellegű joghátrány jelen esetben konkrétan személyhez köthetően került alkalmazásra a lefoglalt dolgokat érintően is, ezért az ítéletben meg kell határozni, hogy mely terhelttel szemben mely dologra történt a bűnös eredetű vagyon elvonása (95. számú BK. vélemény I. pont).

[20] A kifejtettekre figyelemmel az ítéltábla a törvényszék ítéletét a szükséges részben a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyéb, törvényes rendelkezéseit pedig a Be. 605. § (1) bekezdés alkalmazásával helybenhagyta Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak vonatkozásában.

[21] A II. r. és IV. r. vádlottaknál az előzetes fogvatartásra vonatkozó rendelkezés a Btk. 92. § (1), (2) bekezdésén alapszik.

[22] Ellentétes döntés hiányában a másodfokú ítélet ellen a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése értelmében nincs helye fellebbezésnek.

Debrecen, 2026. június 23.

Dr. Háger Tamás s.k. a tanács elnöke, Dr. Bakó József s.k. előadó
bíró, Dr. Diószegi Attila s.k. bíró

Záradék: Az Egri Törvényszék 6.B.19/2023/322. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.I.203/2026/26. számú ítéletében írt változtatással Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak esetében a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2026. június 23.

Dr. Háger Tamás s.k.
a tanács elnöke